קיצור שלחן ערוך — הלכות חפיפה

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּעוֹד יוֹם קֹדֶם בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת תִּרְחַץ בְּחַמִּין כָּל גּוּפָהּ הֵיטֵיב, וּבִפְרָט בִּמְקוֹמוֹת הַקְּמָטִין וּבְבֵית הַסְּתָרִים תִּרְחַץ הֵיטֵב, וְתִבְדֹּק כָּל גּוּפָהּ בְּמָקוֹם שֶׁיְּכוֹלָה לִרְאוֹת וּלְמַשְׁמֵשׁ בְּיָדֶיהָ הֵיטֵב, שֶׁלֹּא יִשָּׁאֵר עָלֶיהָ שׁוּם חֲצִיצָה אוֹ שׁוּם לִכְלוּךְ, וְגַם תָּחוֹף וְתִסְרֹק הֵיטֵב בְּמַסְרֵק כָּל שַׂעֲרוֹתֶיהָ וּתְפַסְפְּסֵן, שֶׁלֹּא תִּהְיֶינָה מְדֻבָּקוֹת אוֹ קְשׁוּרוֹת. וְזֹאת נִקְרֵאת חֲפִיפָה. וּצְרִיכָה לַעֲסֹק בַּחֲפִיפָה עַד שֶׁתֶּחְשַׁךְ, שֶׁתִּטְבֹּל מִיָּד לְאַחַר הַחֲפִיפָה, כִּי לְכַתְּחִלָּה צְרִיכָה לִהְיוֹת הַחֲפִיפָה סָמוּךְ לַטְּבִילָה, וְגַם שֶׁתְּהֵא הַחֲפִיפָה בַּיּוֹם. עַל כֵּן הַמִּנְהָג הַכָּשֵׁר הוּא, שֶׁתַּתְחִיל בַּחֲפִיפָה בְּעוֹד יוֹם וְתַמְשִׁיךְ עַד הַלָּיְלָה.

חֲפִיפָה שֶׁבִּמְקוֹם הַשְּׁעָרוֹת, לֹא תְּהֵא בְּדָבָר שֶׁמְּסַבֵּךְ אֶת הַשְּׁעָרוֹת. וּבְבוֹרִית שֶׁאָנוּ קוֹרִין זַייף [סַבּוֹן], נוֹהֲגִין לְהָקֵל, שֶׁהוּא מְנַקֶּה הֵיטֵב וְאֵינוֹ מְסַבֵּךְ.

בְּמָקוֹם שֶׁאֵין מֶרְחָץ בְּבֵית הַטְּבִילָה, אֶלָּא שֶׁחוֹפֶפֶת בְּבֵיתָהּ וְאַחַר כָּךְ הוֹלֶכֶת לִטְבֹּל, תִּשָּׂא עִמָּהּ מַסְרֵק וְתִסְרֹק שָׁמָּה שַׂעֲרוֹתֶיהָ עוֹד הַפָּעַם.

בִּשְׁעַת הַדְּחָק שֶׁאִי אֶפְשָׁר לָהּ לַעֲשׂוֹת הַחֲפִיפָה בַּיּוֹם, תּוֹכַל לַעֲשׂוֹתָהּ בַּלַּיְלָה, רַק תִּזָּהֵר לָחוֹף כָּרָאוּי וְלֹא תְּמַהֵר. וְכֵן אִם אִי אֶפְשָׁר לָהּ לָחוֹף גַּם בַּלַּיְלָה, תּוֹכַל לַעֲשׂוֹת כָּל הַחֲפִיפָה בַּיּוֹם.

חָלָה טְבִילָתָהּ בְּלֵיל שַׁבָּת, תַּעֲשֶׂה הַחֲפִיפָה בַּיּוֹם, וְתִזָּהֵר מְאֹד לִגְמֹר כָּל הַחֲפִיפָה קֹדֶם בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, שֶׁלֹּא תָּבוֹא חַס וְשָׁלוֹם לִידֵי חִלּוּל שַׁבָּת. וּלְעִנְיַן הַדְּלָקַת הַנֵּרוֹת, הַמַּבְחָר הוּא, אִם אֶפְשָׁר, שֶׁתֵּלֵךְ לְבֵיתָהּ לְאַחַר הַחֲפִיפָה, אוֹ שֶׁתַּעֲשֶׂה הַחֲפִיפָה בְּבֵיתָהּ, וּלְאַחַר הַחֲפִיפָה קֹדֶם בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, תַּדְלִיק אֶת הַנֵּרוֹת, וְאַחַר כָּךְ תִּטְבֹּל. וְאִם אִי אֶפְשָׁר, יַדְלִיק הַבַּעַל. וְאִם גַּם זֹאת אִי אֶפְשָׁר, תַּדְלִיק וּתְבָרֵךְ עַל הַנֵּרוֹת בְּעוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל, וְתֹאמַר קֹדֶם הַהַדְלָקָה שֶׁאֵינָהּ מְקַבֶּלֶת שַׁבָּת בְּהַדְלָקָה זֹאת, כִּי בִּמְקוֹם הַצָּרֵךְ, מַהֲנֵי תְּנַאי (כְּדִלְעֵיל סִימָן עה סָעִיף ד). אֲבָל מַה שֶּׁקְּצָת נוֹהֲגוֹת לְבָרֵךְ אַחַר הַטְּבִילָה עַל נֵרוֹת דּוֹלְקִים, צְרִיכִין לְבַטֵּל, כִּי הִיא מְבָרֶכֶת בְּרָכָה לְבַטָּלָה.

בְּמָקוֹם שֶׁנּוֹהֲגִין לִטְבֹּל בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת וּבְמוֹצָאֵי יוֹם טוֹב, צְרִיכִין לִשְׁאֹל לְמוֹרֶה הוֹרָאָה אֵיךְ יִתְנַהֲגוּ בַּחֲפִיפָה.